

Nieuwsbrief Kilangala/Kantembo missiepost

2021 - nr. 2

Verbonden!

Foto: ZZg

Stichting
Trijntje Beimers

Zeister Zendingen *genootschap*

Verbonden

Met deze titel voor een nieuwsbrief kun je veel kanten uit. De foto toont *verbinding* in de vorm van tv-schotels, elektriciteitskabels en zonnepanelen, maar ook door een motorfiets die contact over grotere afstand mogelijk maakt. En als u goed kijkt, ziet u onder de luifel mensen die elkaar ontmoeten: óók verbinding. Als Stichting Trijntje Beimers (STB) en Zeister Zendingsgenootschap (ZZg) zijn we verbonden met de missieposten in Kilangala en Kantembo, en vooral met de *mensen* daar. Verbonden zijn we ook met u die dit leest en meehelpt, als persoon, kerk, school, bedrijf of organisatie.

Foto: ZZg

De verbinding met Kilangala is vernieuwd: Moses Siame is per januari officieel gestopt als projectmanager. Zoon Aron heeft die taak overgenomen en is druk bezig in te groeien in zijn nieuwe rol en verantwoordelijkheden. Met hem hebben we vanuit het ZZg ook letterlijk een goede verbinding; we kunnen 'gewoon' een Zoombijeenkomst hou-

den via het internet. Ook bellen en appen is gemakkelijker geworden en dat komt de samenwerking ten goede.

Verbinding in de vorm van een gezamenlijke drive is er met andere organisaties die in Kilangala actief zijn /waren: Timmer aan Tanzania, stichting Water for Everyone, stichting ProTanZ en SOLKO. Ieder met zijn eigen expertise en inbreng, elkaar aanvullend en samenwerkend.

Als laatste noemen we verbondenheid door het geloof. Geloof is de dragende kracht onder alle werk van de missieposten; de paal waarop de verbinding naar buiten rust.

Want eenzelfde geloofsinspiratie die mensen in dat verre, afgelegen stukje Tanzania motiveert om zich in te zetten voor hun kwetsbare medemens kan mensen in Nederland inspireren om daaraan te willen bijdragen. En dan ben je verbonden met elkaar, ook al zit er een wereld tussen. Verbonden vanuit de ziel.

Het komt van de grond!

"In Kilangala zijn ze heel druk bezig met de nieuwe werkplaats. De muren staan, de betonvloer met de elektriciteitskabels ligt er in en ze zijn nu druk bezig met de spanten voor het dak. Als wij 11 juli arriveren zijn de meeste machines aangesloten en kunnen we aan de slag met de rest van de inrichting en het trainen van de studenten en docenten." Dit schreven vrijwilligers Jan & Jan & Riens op 27 juni in hun reisblog, www.timmeraantanzania.waarbenjij.nu. Als u dit leest zit hun reis er al grotendeels op en is er heel wat gebeurd in Kilangala.

Het nieuwe gebouw voor het VTC (Vaktrainingscentrum) vordert snel. En dat moet ook. Hoe eerder de werkplaats in gebruik genomen kan worden, hoe beter het is. Dan begint het pas echt, de ontwikkeling van het VTC-nieuwe stijl, waar leerlingen naast eenvoudig handgereedschap ook moderne, elektrische houtbewerkingsmachines leren gebruiken. Waar in de werkplaats allerlei producten en half-fabricaten gemaakt worden voor verkoop, o.a. via een showroom in Sumbawanga. Het moet een commercieel werkend timmerbedrijf worden, dat samen met de schoolgeldinkomsten op termijn het VTC zal financieren. Financiële onafhankelijkheid, dat is het doel. Maar voordat we zover zijn zullen er nog wel wat hobbels te nemen zijn.

Uitdagingen

Aron en Fortunatus moeten met de VETA-autoriteiten gaan praten over de vereisten voor het nieuwe lesprogramma en de

bevoegdheid van de docenten. VETA staat voor *Vocational Educational and Training Authority*; het is een machtige instantie. Voor Aron is dit echt een uitdaging. Goede contacten zetten misschien de deur naar toekomstige overheidssubsidie op een kier. Een andere hobbel is het aan de man brengen van de houtproducten uit de werkplaats (meubilair, kozijnen etcetera). Het opzetten en uitbaten van een showroom is nieuw voor het VTC.

Hoe dan ook, met de nieuwe VTC-werkplaats wordt nieuwe ontwikkeling mogelijk. En dat is belangrijk voor de toekomst van de hele Kilangala Missie.

Foto: Kilangala Missie

'Ik geloof dat ik een zaadje plant'

Na de STB-bestuursleden stellen we nu de medewerkers van de Kilangala Missiepost aan u voor. Ditmaal: Peter Kapyunka, docent aan het Vaktrainingscentrum.

Foto: Kilangala Missie

Peter is 41 jaar, geboren in Sumbawanga en heeft zes kinderen. Na Form 4 (MAVO) ging hij naar het VTC in Kilangala, waar hij een VETA-certificaat niveau 2 behaalde in 'Construction'. Hij werkte twee jaar als ZZp'er en volgde daarna in Mbeya nog een jaar onderwijs voor VETA-niveau 3. Sinds 2010 is hij docent metselen en tegelzetten bij het VTC in Kilangala. Vijf vragen aan Peter:

Wat motiveert jou om voor de Kilangala Missie te werken?

Ik heb een heel goede band met mijn collega. En de studenten worden hier heel goed opgeleid, zeker bij de praktijklessen. Na hun opleiding doen ze het goed in hun leven. De Kilangala Missie laat ook jongeren toe die het schoolgeld op andere VTC's niet kunnen betalen. Ze krijgen gereedschap mee als ze klaar zijn en doen het daarna heel goed. Het maakt me blij om daar deel van uit te maken, van die hulp.

Welke persoon heeft jou geïnspireerd in je leven? En waarom was dat?

Twee mensen wil ik noemen. Anne Beimers heeft me gesteund tijdens mijn studie. In het tweede jaar kon ik, konden mijn ouders het schoolgeld niet betalen. Anne liet me doorgaan zonder betaling. En Moses Siame. Toen ik kwam vragen om een baan als docent op het VTC, ontving hij me en nam hij me aan.

Wat is jouw bijdrage aan het missiewerk in Kilangala; welke kwaliteit breng je in?

Ik onderwijs de nieuwe generatie jonge mensen die hier komen om een vak te leren. Zij leren goed werk af te leveren.

Kun je een voorbeeld geven van iets in of buiten je werk, dat je blij maakt?

God aanbidden op zondag in de kerk; zingen en God lofprijzen, dat maakt me blij.

Wat betekent je geloof voor jou?

Ik denk dat geloof betekent: iets verwachten dat nog niet gebeurd is. Dat het zal gaan gebeuren. Dat is waarom ik op de Kilangala Missie werk, ook al is er weinig geld voor salaris. Ik geloof dat ik mijn leven inzet, een zaadje plant. Omdat onze hoop in Jezus is. Wanneer we sterven zullen we opnieuw leven in Jezus Christus.

Verhaal uit Kantembo

Van Baraka Maganga, de manager van Kantembo, ontvingen we het volgende verhaal over een jongeman uit het dorp...

"**D**e man op de foto's heet Haruni Sanga. Hij werd geboren in 1999 in Kalambazite, het dorp waar de Kantembo Missie is gevestigd. Haruni slaagde erin de lagere school met goed resultaat te doorlopen, maar jammer genoeg maakte hij de middelbare school niet af vanwege familieproblemen. Zijn vader stierf toen hij nog geen zeven jaar oud was.

Haruni is een van de dorpelingen hier in Kalambazite die van ons kleuteronderwijs hebben geprofiteerd. Mensen van zijn leeftijd waren de eerste leerlingen van onze Kantembo kleuterschool. Hij is ook een van de vele dorpelingen die leven van activiteiten als landbouw, motortaxi-rijden en een beetje handelen. En hij vertegenwoordigt de groep kinderen die van school gaan door familieproblemen zoals het verlies van een ouder. Als dat de vader betreft lijkt het erop dat het dan voor de meeste vrouwen een

grote opgave wordt om hun kinderen op te voeden. Daarom gaan veel kinderen van school als ze hun vader hebben verloren. Als je Haruni's armen bekijkt, zie je dat ze niet gelijk zijn. Zijn linkerarm is gebroken geweest. Dit kwam door het motorongeluk dat hij kreeg tijdens de bruiloft van Mr Adolf. Bij zo'n feest hebben mensen de neiging

om met auto's en motorfietsen te stunten. Haruni brak daarbij zijn arm. Hij werd naar het ziekenhuis in Sumbawanga gebracht waar hij een eerste behandeling kreeg en daarna werd hij overgebracht naar het Ikonda ziekenhuis in het Njombe district, waar zijn vader destijds ook behandeld werd. Helaas herstelde zijn arm niet helemaal goed, zoals je op de foto kunt zien. Maar ondanks deze fysieke beperking doet hij toch alle dingen die hij deed voordat hij dat ongeluk kreeg: landbouwwerk en het besturen van zijn motorfiets."

Foto's: Kantembo Missie

Intussen ...

Foto's: Kilangala Missie

Baby Jessica

In de vorige nieuwsbrief schreven we over een nieuwe moederloze baby die in het kinderkuis van Kilangala was opgenomen. Nu moeten we u vertellen dat deze kleine Jessica eind mei overleden is. De dokter in het Kilangala ziekenhuis kon haar helaas niet redden toen ze een longontsteking kreeg. Gina, de eindverantwoordelijke voor het kinderkuis, schreef: 'We houden van je, Jessica. Rust in vrede'. Het is triest als zo'n jong leven al afbreekt voor het goed en wel begonnen is. Maar in het Kilangala kinderkuis is ze wel met liefde omringd.

Dankbare vader

Op een vroege ochtend kwam een vader met zijn zoon naar Kilangala. De jongen had door heet water een ernstige brandwond aan zijn pols opgelopen. Het zag er zo heftig uit dat de familie enorm was geschrokken en direct naar het ziekenhuis ging. Na de behandeling dankte de vader God en wenste hij alle ziekenhuis- en missiemensen zegen toe. Hij noemde de medische post in Kilangala de spil van de gezondheidszorg in de wijde regio. De vader was zo blij dat hij steeds maar doorging met het zegenen van de missiepost, en ook alle donoren die bijdragen. En graag geven wij die zegen en dank aan u door!

Watertank

In de vorige nieuwsbrief meldden we u de bouw van een nieuwe watertank bij Kilangala. De informatie en de foto kregen we van Aron. Wat hij er niet bij vertelde was waar het geld voor dit bouwproject vandaan kwam. Inmiddels weten we dat; het kwam van de stichting Water for Everyone uit Kollum, die al vanaf 2012 betrokken is bij de aanleg van watervoorzieningen voor en in Kilangala. Dankzij hen beschikken én de missiepost én het dorp het jaar rond over goed en schoon drinkwater.

Uit elkaar - in elkaar

Ook dit is verbinding. Of liever, het heeft verbinding nodig voordat het weer zijn werk kan doen. Dit cilinderblok is van de Landcruiser in Kilangala, de oude missie-auto die rijdend gehouden wordt door met vakmanschap de vitale delen steeds op te lappen en aan te passen.

Vacature op de ambulance

Toen de vaste chauffeur van de ambulance, Richard Daud, ontslag nam om zich 'aan zijn eigen zaken te wijden' (zoals Crispin schreef), moest er natuurlijk

snel iemand anders gevonden worden die betrouwbaar is, goed en veilig kan chauffeuken, de weg weet in de regio, bij nacht en ontij beschikbaar is, goed zorgt voor de ambulance en bij dat alles genoeg neemt met een bescheiden salaris.

Er was één goede kandidaat: Saul Siame. Die heeft veel rijervaring, reed al diverse keren met de ambulance als Richard niet beschikbaar was en is bovendien ook nog automonteur van zijn vak. De ambulance en de te vervoeren patiënten zijn bij hem in goede handen. Bovendien heeft hij hart voor missiewerk. Dat kan ook haast niet anders als je een zoon bent van Moses Siame...

Boekhouden nieuwe stijl

Toen Roza Beimers met pensioen ging, moest er natuurlijk een vervanger komen voor de financiële administratie. En liefst iemand die meer kan dan bonnetjes verzamelen en in een schrift alles netjes bijhouden en optellen. Hoe mooi zou het zijn als de nieuwe penningmeester digitaal kan boekhouden, bij machte is aan te geven hoeveel ruimte er nog is in het jaarbudget en 'stop' roept als bijvoorbeeld een bouwbudget overschreden dreigt te worden. En als hij/zij financiële rapportages kan maken en het management van de Kilangala Missie kan adviseren. En nog een stap verder, als

straks het VTC commerciële klanten krijgt, deze inkoop/verkoopgeldstroom gescheiden houden van die van het gewone missiewerk en het VTC als vakschool. En de winst/verliesrekening opmaken. De dromen zijn er, nu de praktijk nog.

Er is inmiddels een jonge vrouw benoemd: Grace Sinkonde, 31 jaar en opgegroeid op een missiepost elders in Tanzania. Een boekhoudopleiding heeft ze niet, maar wel maakte ze middelbare school helemaal af. En ze wil het financiële werk graag leren. Voorlopig doet ze de boekhouding nog handmatig, daarin onderwezen en bijgestaan door Roza. En ze leert Excel. Het is de bedoeling dat ze les gaat krijgen van een boekhouder van de Moravian Church, ook met financiële software, maar dat moet nog geregeld worden. We zullen het gaan merken, of de financiële dromen uitkomen of niet...

Koffieoogst

De eerste oogst koffiebonen ligt te drogen. Pastory haalt de slechte eruit. Wilt u zien hoe het malen van de koffiebonen in zijn werk ging? Bekijk via de QR-code een -piepend- filmpje.

Bezoek Kilangala via het filmdoek

Vraag een filmpresentatie aan voor uw kerk, zorgcentrum, koffieochtend of school. Info: tel. 0514 5217 70

Geef om Kilangala en Kantembo. Via de acceptgiro steunt u alle werk. Wilt u een specifiek onderdeel steunen, maak dan zelf een gift over en vermeld het doel. Gebruik bij voorkeur banknr. NL74 RABO 0375 2169 36, t.n.v. ZZg te Zeist. Of Stichting Trijntje Beimers: NL09 INGB 0000 5902 00 te St. Annaparochie. Vermeld dan a.u.b. uw postcode en huisnummer.

ANBI - STB en ZZg hebben de ANBI-status; uw gift is (binnen de regels) aftrekbaar van de belasting en uw schenking/erfenis is vrij van schenkings/erfbelasting

Liever e-mail dan post?

Regel het bij het ZZg (tel. 030-692 7180) of via www.kilangala.nl/nieuwsbrief

Meer weten over de missieposten?

Kijk voor informatie, foto's en filmpjes op www.kilangala.nl

Een presentatie voor uw kerk, school of koffieochtend?

We doen het graag. Info: (0514) 521 770.

Contact:

Stg. Trijntje Beimers

Mw. Pytsje Kampen
Koaidyk 6, 8724 LJ It Heidenskip
tel. (0514) 521 770
pytsjek@gmail.com

ZZg / Zeister Zendingsgenootschap

Douwe van Barneveld
Zusterplein 20, 3703 CB Zeist
tel. (030) 692 71 88
stb@zzg.nl

Zeister Zendingsgenootschap

Stichting
Trijntje Beimers